

Svoboda

Význam svobody se mění s dobou a náš osobní názor záleží na tom, kdo nás vychovával a také na tom, kde vyrůstáme. Nad tím, co vlastně znamená svoboda, rozjímá určitě mnoho filozofů, ale také dozajista několik jedinců, kteří si myslí, že jim je jejich svoboda brána. Každý z nás má na svobodu jiný názor a každý z nás si pod tímto slovem něco jiného představuje. Malé děti dědí názory po svých rodičích a až teprve po dosažení určitého věku začínou vytvářet názory vlastní. Já jsem během svých několika let vnímání světa došla k názoru, že ani ten nejšťastnější člověk není úplně svobodný, i přesto, že jsem vyrostla s názorem své maminky, která tvrdí, že každý člověk je svobodný. Samozřejmě také tvrdí jednu známou větu, a to takovou, že svoboda jednoho člověka končí tam, kde začíná svoboda druhého. To je do jisté míry pravda. Avšak najde se pár lidí, kteří tuto hranici překračují. Najde se jich dost dnes a našlo se jich dost i v nedávné historii.

Myslím si, že naše svoboda je narušována také okolními podněty. Teď je otázkou, zda byli naši prarodiče svobodnější, protože nebyli ovlivňováni sociálními médii, nebo jsme my ti šťastnější, protože nejsme sužováni válkou. Dříve byl život složitější, ale o to krásnější. Mobilní telefony neexistovaly, psaly se dopisy, děti si hrály venku na honěnou a lidé se místo sledování televize vydali do přírody. To musel tehdy být význam svobody. Žít mírumilovně. Bohužel žítí bez jakýchkoliv obav nikdy nemělo dlouhého trvání. Když se nad tím ale zamyslíme, i ve světě sociálních médií vznikají jakési války, i když si možná myslíme, že války jsou záležitostí historie. Někdo přijde s názorem, ke kterému v nedávných dnech došel, napíše o něm na sociální síť a během dnů či týdnů se s tímto názorem ztotožní několik dalších. Naopak se najdou tací, kteří jsou proti a dohady můžou začít. Tyto dohady jsou kolikrát přihlouplé, protože lidé si v této době žijí až moc pohodlně. Nemusejí se pomalu o nic starat, život je mnohem jednodušší než dříve, a proto si znudění jedinci krátí čas těmito nesmyslnými hádkami skrz sociální síť. Lidé si zkrátka berou svoji svobodu sami, někteří bohužel zaplatí za chyby jiných. Pokud bychom se mezi sebou podporovali a neubližovali si, byla by mysl každého z nás svobodná. Když nás někdo urazí, bereme si tu urážku osobně. Chceme se poté změnit, abychom tu samou věc už od nikoho jiného neslyšeli. To ale není naše svobodné rozhodnutí. Chceme se změnit kvůli názoru někoho jiného. Takhle to bylo kdysi a bude to takhle pořád. Proto ani ten nejšťastnější člověk není svobodný. I kdyby uměl brát urážky s nadhledem, najde se někdo, kdo dokáže zasadit bolestivou ránu. Lidstvo je už takové. Ubližujeme si mezi sebou, svým špatným chováním bereme svobodu ostatním, ale také sami sobě. Nejednou jsem od babičky slyšela, že dnes jsme svobodní, protože se nemusíme bát kvůli válce. Můžeme svobodně volit, máme co jíst, spíme v teplé posteli. To, že se lidstvo na nějakou dobu uklidnilo, není svoboda.

Domnívám se tedy, že by měl každý sám za sebe hledat význam své vlastní svobody. Ačkoliv nám moderní svět přináší mnoho omezení, měli bychom být vděční za svobodu, kterou máme. Plně svobodní nebudeme nikdy. Každý den nás všechny bude něco tížit, stejně jako tomu bylo kdysi. Možná naše prohřešky. Proto hledejme svobodu i v těch nejkratších zlomcích života. Někomu postačí chvilka ticha, někomu zase čas strávený s rodinou. Užívejme si života a smějme se. Pokud i naši prarodiče dokázali být přes všechno zlé šťastní, my to dokážeme také!